

Література

1. Лігоненко Л. О. Оцінка інноваційності економіки України в міжнародних рейтингах / Л. О. Лігоненко. // КНТЕУ. – 2012. – №3. – С. 5–22.
2. Dutta S. The Global Innovation Index 2011: Accelerating Growth and Development / S. Dutta. // The World Intellectual Property Organization. – 2011. – С. 237.
3. Dutta S. The Global Innovation Index 2012: Stronger Innovation Linkages for Global Growth / S. Dutta. // The World Intellectual Property Organization. – 2012. – С. 308.
4. Dutta S. The Global Innovation Index 2013: The Local Dynamics of Innovation / S. Dutta, B. Lanvin. // The World Intellectual Property Organization. – 2013. – С. 261.
5. Dutta S. The Global Innovation Index 2014: The Global Innovation Index 2014: The Human Factor in Innovation / S. Dutta, B. Lanvin, S. Wunsch-Vincent. // The World Intellectual Property Organization, 2014. – С. 272.
6. Dutta S. The Global Innovation Index 2015: Effective Innovation Policies for Development / S. Dutta, B. Lanvin, S. Wunsch-Vincent. // The World Intellectual Property Organization, 2015. – С. 292.
7. European Innovation Scoreboard Interactive Tool [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: http://ec.europa.eu/growth/industry/innovation/facts-figures/scoreboards_en.
8. Ezell S. Contributors and Detractors: Ranking Countries' Impact on Global Innovation / S. Ezell, A. Nager, R. Atkinson. // ITIF (Information Technology & Innovation Foundation). – 2016. – С. 5 – 6.
9. Human Development Data (1990-2015) [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://hdr.undp.org/en/data>.
10. Global Competitiveness Index [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://reports.weforum.org/global-competitiveness-report-2015-2016/economies/#economy=UKR>.

УДК 327(477)/339.92

Шевчук І. В.,

Хмельницький університет управління та права

ЗАХИСТ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ В УМОВАХ ПРІОРИТЕТУ ГЕОЕКОНОМІЧНОЇ ПАРАДИГМИ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

Динамічний розвиток світової цивілізації вимагає від країн підтримки й забезпечення сталого розвитку суспільства, визначення національних інтересів, геоекономічних пріоритетів та формування ефективної стратегії економічної безпеки як запоруки успішної національної еволюції. Ці обставини потребують

дослідження стану забезпечення економічної безпеки під впливом геоекономічних процесів, оскільки процеси глобалізації несуть нові виклики й загрози національним економічним системам і національній безпеці країн. Зокрема постала проблема переходу на ресурсозберігаючий, високотехнологічний, екологічний та ефективний спосіб виробництва, що потребує значних затрат та не під силу багатьом національним економікам [2, с. 71].

Одними із ключових елементів, тобто тією характерною ознакою, яка визначає вектор формування геоекономічного напрямку розвитку держави, геоекономіки для України, на нашу думку, є геоекономічна рента, що є видом доходу, який не пов'язаний з підприємницькою діяльністю і регулярно отримується з капіталу, землі, майна. [3]. Геоекономічна рента створюється за рахунок специфічного розміщення міста чи країни, наприклад на перетині транснаціональних магістралей. Якщо окраїни мають зазвичай міста-центри, наприклад Франкфурт-на-Майні, Нью-Йорк, Лондон, Токіо, Сінгапур, Гонконг, які акумулюють фінанси та технологічні інновації через залучення іноземних інвестицій та найму висококваліфікованого персоналу, то Україна із її вкрай вигідним геополітичним розміщенням повинна використовувати не тільки природні ресурси, а й свої привабливе географічне положення. Часто Україну називають «буферною зоною» між Західноєвропейським геоекономічним полюсом та Азіатсько-Тихоокеанським регіоном (ключові гравці – Китай і Японія), через яку рухається не тільки фінансовий та промисловий капітал, а й знаходяться інформаційні вузли. Разом з тим, вдале географічне розміщення може бути і загрозою для економічної безпеки країни. Наприклад країна може стати об'єктом геоекономічного нападу через сплановану геоекономічну війну, що передбачає «підрив» сил конкурента або «країни-перешкоди» економічним шляхом. Ми погоджуємося з І. В. Розпутенком, що для України на сьогодні найоптимальнішою формою зовнішньої політики є активний, наступальний нейтралітет, спрямована на інтенсифікацію геоекономічних векторів [1, с. 12].

Політика кожної держави повинна бути спрямована на побудову та постійне удосконалення внутрішньої та зовнішньої економічної моделі з врахуванням національних інтересів та основних засад захисту національної економіки в умовах інтернаціоналізації виробничого процесу та міжнародної співпраці.

Література

1. Геоекономічні реформи: проблеми управління : навч.-наук. вид. / [І. В. Розпутенко, Л. В. Ільченко-Сюйва, О. І. Кілієвич та ін.] ; за заг. ред. І. В. Розпутенка. – К. : НАДУ, 2013. – 172 с.
2. Рокоча В.В., Одягайло Б.М., Терехов В.І. Геоекономіка та глобальні стратегії українського бізнесу (антикризовий аспект): навчальний посібник. – К.: Університет економіки та права «КРОК», 2017. – 352 с.
3. Чернятевич Я.В. Концептуальні основи геоекономіки та економічна безпека держави. Теорія і практика державного управління. URL:<http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/tpdu/2011-1/doc/5/09.pdf>.